

Hall of Fame Damer

Pernilla Englund

Det är knappast någon överdrift att påstå att utan den här personen hade det inte funnits något damlag i Ämtervik idag. Efter att ha varit en av de drivande under året av samarbete med IS Emtarna 1989, var hon en av de två personer som främst bidrog till att Ämterviks FF från och med säsongen 1990 hade ett eget damlag igen. Det är få som är medvetna om hur mycket hon betydde vid sidan av planen under de första åren i föreningen, och som det brukar vara för pionjärer fick hon knappast den uppskattning hon förtjänade för allt sitt slit.

Att hon väljs in i Hall of Fame beror dock inte enbart på hennes insatser vid sidan av planen, utan hon har haft en framgångsrik karriär även på den samma. Hennes stora spelintelligens gör henne utan tvekan till en av de mest allsidiga spelarna i föreningens historia, kanske den mest komplette, åtminstone när det gäller centrallinjens positioner. Trots att hon inte hade någon specialträning och att det inte heller var hennes favoritposition, visade hon vid de tillfällen hon fick spela målvakt att hon kan anses vara en av föreningens bästa i den rollen. Hon var placeringssäker, spelskicklig med fötterna, släppte inte till onödiga returer och släppte sällan in mål. Hennes mångsidighet gjorde dock att hon var lika duktig i andra änden av planen. Ett av de bästa exemplen på detta, och på hur rutinerad och intelligent hon var redan i unga år, härrör sig från en träningsmatch mot Fagerås sommaren 1990. Ställningen var 0-2 till Fagerås en bit in i matchen, mycket beroende på att Ämterviks anfallsduo så långt skrämts sönder och samman av en av Fagerås mittbackar, som med allsvensk bakgrund utnyttjade sin pondus till fullo med diverse tjuvknep. Vår spelare bad då att få testa att spela forward. Hon inte bara tog fighten med Fagerås stjärna, hon fick dessutom denna ur humör och vände med egna mål, framspelningar och uppoffrande slit mer eller mindre på egen hand matchen till en 4-2- viktoria för Ämtervik.

Hennes normala position var dock som central mittfältare, där hennes spelblick, tunga skott, närkampstyrka, engagemang och temperament kom bäst till sin rätt. Det var ett lika naturligt val att placera henne där, som att hon tack vare ovan nämnda ledaregenskaper var den givne lagkaptenen under de första åren i föreningen. Hon var med både i den första matchen för ÄFF Dam mot Gunnarskog (1-4) på Kolsnäs den 8 april 1990, som i lagets första seriematch, tillika den första match som spelades på Lövviksvallen och som innebar en 1-0-seger för Ämtervik mot Fensbol. När säsongen var slut hade hon lett denna legendariska upplaga av damlaget till seger både i serien, division V norra, och Skanskacupens lilla cupfinal.

Det har dessutom blivit några matcher efter att karriären officiellt har avslutats, då hon vid ett flertal tillfällen ställt upp med kort varsel. Spelaren hävdar att det beror på att hon bor så nära planen att det varit enkelt att ringa henne, men vi tror snarare att orsaken till dessa förfrågningar är hennes spelskicklighet och stora ÄFF- hjärta.

Kicki Pilenås

Den andra att väljas in i Hall of Fame, är också den andra av de två personer som vi främst har att tacka att damfotboll drogs igång i Ämtervik igen. Även hon var med

under året av samarbete med Emtarna 1989, innan det var dags att starta eget i Ämterviks FF:s regi. Efter allt jobb med att starta den nya föreningen åkte spelaren till USA lagom tills det var dags för det roliga att börja, det var istället det övriga laget som fick skörda frukterna av hennes enorma arbete. Nåväl, hon kom tillbaka efter ett halvår och begick smygpremiär i laget i 2-2-matchen borta mot Sörby 2 september 1990. Under 1991 var hon på allvar med i laget igen. Precis som sin medpionjär betydde hon oerhört mycket vid sidan av planen under de första åren i föreningens historia, eller rättare sagt återstart. Även under 1992, när hon tog en spelmässig timeout efter att ha blivit mor, jobbade hon ändå för föreningen, bland annat som symbol för Ämterviks damfotboll i radioprogrammet "Sommarluffen".

Som spelare kunde hon användas på flera platser, både som orädd målvakt eller stryktålig, kämpastark och temperamentsfull ytterback/yttermittfältare som hela tiden gav sitt yttersta för att inte släppa motståndarna förbi sig. Hennes stora år som spelare var utan tvivel 1993 och därmed var hon ännu ett bevis på att en idrottskvinns karriär kan förbättras efter barnafödande. Många minns henne från det året som smart yttermittfältare som med frejdighet och utnyttjande av hela planens bredd rev stora hål i motståndarförsvaren. Hon gjorde det så pass bra att hon när året var slut utsågs till Årets ros pga. sina framgångar på planen, sin attityd och träningsvillighet.

Annika Hagberg

Nu har turen kommit till ännu en spelare som var med i det ursprungliga laget från 1990, det som vann både serien och Skanskacupens lilla cupfinal. Hon var en av de sex spelare som det året värvades från Mallbackens IF, men eftersom hon var uppväxt och bodde i Bäckebron kändes det snarare som att hon kom hem till sitt riktiga lag. Även hon var med om den första matchen som Ämterviks FF gjorde som eget lag, mot Gunnarskog (1-4) på Kolsnäs den 8 april 1990, däremot drog förhandlingarna med Mallbacken ut på tiden vilket gjorde att de första seriematcherna hunnit spelas innan hon var spelklar.

Hon var forward när hon kom till klubben, men redan i hennes tredje match omskolades hon till back. Hon gjorde en sådan kanonmatch i sin nya position att tränarna efter det, kanske till hennes egen förtret, vägrade flytta tillbaka henne. Det såg aldrig ut som om hon behövde ta i för att vara först på bollen, men de som såg henne vara först även när det kördes "idioten" på träningarna insåg att det i själva verket låg många timmars slit bakom detta. Snarade hade hon, liksom andra stora spelare, förmågan att få det svåra att se enkelt ut och inte krångla till något i onödan. Snabbheten kombinerad med brytsäkerhet har gjort henne till en av de skickligaste markeringspelarna i lagets historia.

Spelaren kan nästan kallas för urtypen till Årets Ros, hon var åtminstone den första att erhålla den prestigefyllda utmärkelsen. Sedan började hon stapla så många priser som bästa spelare, vald av både tränare och spelare, att det nästan kändes som om hon abonnerade på dessa utnämningar under första halvan av 90-talet. Motiveringarna till att hon fick dessa pris var många och välgrundade, men egentligen räcker det att säga det som 1995 års tränarpar använde som argument för att hon skulle tilldelas priset, "Hon har skött sig jäkligt bra helt enkelt". Det är antagligen hennes främsta kännetecken, du vet alltid att hon sköter sig jäkligt bra.

Ida Lindberg

Om det hade förekommit spel på vilka som skulle väljas in under den första Hall of Fame- omgången skulle den här spelaren inte ge mer än pengarna tillbaka. Inte bara för att hon är en av damlagets mest framträdande spelare genom tiderna, hon har både gjort flest matcher och flest mål, utan även för att hennes ledaregenskaper medfört att hon under många av sina år i ÄFF- tröjan dragit ett tungt lass även vid sidan av planen.

Även om hon med ålderns rätt omskolades till back är det som forward hon är mest känd och i den positionen hon har firat flest triumfer. Det syntes på hennes skolning att hon var fostrad i Mallbackens IF. Hennes spelintelligens kombinerat med ettrighet och påpasslighet har bidragit till att hon vid ett flertal tillfällen blivit skyttedrottning och som nämnts ovan är hon den som gjort flest mål genom åren. Bland annat gjorde hon 28 mål säsongen 2002, vilket var näst mest i seriespel av alla damer i Värmland det året. År 2005 gjorde hon sin 200:e match och till dags dato har hon hunnit med att passera även nästa milstolpe när hon numera kan ståta med mer än 250 matcher. Ett annat av hennes stora år är 1999 när hon spelade sin 100:e match, blev skyttedrottning och fick ta emot priset som bästa spelare.

Annars är hennes start i föreningen legendarisk. Likt Carlsson i Hemsöborna kom hon som ett yrväder i april 1994 och fick debutera i en träningsmatch på Kolsnäs, efter att ha hållit uppe med fotbollen något år. Vid samlingen till denna match förklarade hon framt att det var en engångsföreteelse och att hon enbart skulle spela denna match, vi kan i efterhand konstatera att det har blivit några till. I seriepremiären några veckor senare, borta mot Ekshärad på en dålig gräsplan i Bergsäng, gjorde hon en V-löpning ut mot kanten och tacklade i frustration i ett svep omkull sina bägge tränare. Trots det, eller möjligen tack vare, utsåg samma tränare henne till Årets Ros i slutet av året eftersom hon varit ett föredöme för de andra. Nåja, hon gjorde sina två första seriemål i den matchen också och avslutningen av den omtalade V-löpningen var nedåt egen planhalva för att hjälpa till i försvarsarbetet, så i en och samma aktion visade hon vinnarskalle, individualism och laglojalitet.

Maja Hallberg

Hall of Fames femte medlem för damer är en riktigt profilstark spelare. Maja Hallberg har gett ett otroligt starkt intryck på medspelare, motståndare och publik genom åren. Många är de motståndare som fått lämna Lövviksvallen med blåmärken efter dueller med Maja. Maja debuterade 1996 och skapade rubriker omgående då hon lämnade Mallbackens IF tillsammans med fyra lagkamrater. Mallbackens tränare Conny Olsson anklagade spelarna för att lämna Mallbacken i sticket och Conny dömde ut såväl spelarnas samt föreningen ÄFF och deras ambitionsnivå. Conny tog ganska omgående tillbaka sitt uttalande och föreningens relation med Mallbacken har bara blivit bättre med åren och Maja Hallbergs ambitionsnivå och inställning kan knappast någon klaga på. Maja blev snabbt en av lagets viktigaste spelare vilket hon fortsatte vara i över tio säsonger. Maja har nu gjort över tvåhundra matcher och har under ÄFF; s väg uppåt i seriesystemet till att idag vara 3-lag 3- lag hela tiden gått i främsta ledet med sin fantastiska vilja och uppoffrande, stenhårda men samtidigt intelligenta spel. Maja har varit lagets lagkapten under större delen av 2000- talet och är en tränares dröm då hon i match efter match lägger ned samma stenhårda jobb varje gång och inte räds att mana på de lagkamrater som kan behöva det för stunden. 2008 gjorde Maja sin 200: e

match och spelade i stort sett samtliga matcher som mittback med framgång i ÄFF; s division 3-lag. Det blev ett stort tomrum den dagen Maja Hallberg la skorna på hyllan.

Ulrica Kyrk

Nu har turen kommit till ännu en av de sex spelare som 1990 värvades från Mallbackens IF till ÄFF. Hon var med i den första matchen som ÄFF gjorde som eget lag efter återstarten med damfotboll, mot Gunnarskog (1-4) på Kolsnäs den 8 april 1990. Pappersexercisen gjorde dock att hon i seriesammanhang blev spelklar först till den tredje matchen, som dock var en tidig seriefinal mot Västankviken på Lövviksvallen, vilket slutade i en 3-0-viktoria för Lövviksvallens hjältinnor. Som medlem i denna legendariska upplaga av ÄFF hade hon när säsongen var över bidragit till "the double", seger både i division V norra och Skanskacupens lilla cupfinal.

Redan under sina första år i föreningen visade hon sig vara en spelare som alltid levererade, på den tiden i första hand som en arbetsvillig och lojal yttermittfältare. Hennes spelskicklighet, betydelse för laget och positiva attityd renderade henne den ärorika utmärkelsen Årets Ros 1991. Trots det får dock hennes främsta tid i föreningen sägas vara mitten av 90-talet, kanske med 1994 som topp då hon tilldelades tränarnas pris som bästa spelare. Hon hade då utvecklats till en dominant central mittfältare, som genom sin klokhet, spelblick och ansvarskänsla blivit en mästare på att täcka upp ytor och skära av löpvägar. Egenskaper som gör henne till en av föreningens vassaste defensiva mittfältare genom tiderna. Att hon under de här åren även var en av de tjejer som figurerade som lagkapten, samt var den förste som erhöll Årets Ros en andra gång visar på både ledaregenskaper samt nyttighet för laget.

Hon representerade föreningen i 120 matcher innan hon lade skorna på hyllan. Någon målskytt var hon dock aldrig. Det blev bara ett mål i ÄFF:s färger, men det var å andra sidan desto vackrare. Hemma på Lövviksvallen startade hon höstsäsongen 1996 genom att utan att tveka klippa iväg ett långskott rätt in i mål, ett skott som hade stora likheter med den holländske stjärnan Arie Haans båda klassiska mål mot Västtyskland respektive Italien i VM 1978.

Malin Ahlberg

Hall of Fames sjunde medlem debuterade som elvaåring i ÄFF 2002. Tillsammans med tvillingsyster Sofie gjorde hon då en träningsmatch och året därpå blev det seriespelspremiär som tolvåring. Säsongen 2004 tog Malin för sig ännu mer och gjorde nio seriematcher för Ämterviks damlag som då spelade i division 4. 2005 tog Malin en helt ordinarie plats i laget och svarade för sitt första seriemål vilket följdes av ytterligare sju den säsongen vilket gav en delad titel som skyttedrottning med Frida Ullenius. Det allra första seriemålet kom hemma mot Arvika när det blev förlust med 3-1 i den andra omgången. ÄFF kom sexa och klarade sig kvar i fyran ännu ett år efter en fint genomförd höst. Malin hade spelat samtliga arton seriematcher och allt som oftast som anfallare tillsammans med Frida Ullenius.

2006 var det så dags för nästa kliv. Ämterviks damer vann division 4 och tog ett historiskt kliv uppåt i seriesystemet. Malin spelade sjutton seriematcher och gjorde 13 mål. Hon erhöll ett hederspris efter omröstningen av årets bästa spelare i damlaget. Den första säsongen i division 3 hade en tung inledning och det tog sex matcher innan första segern kom. Malins första mål kom i tredje matchen, bortaförlust mot Kila IF. Till sist kom ÄFF sju och hade tre lag bakom sig i tabellen vilket räckte till nytt kontrakt.

Malin spelade samtliga arton matcher och gjorde åtta mål, vilket gav henne titeln som skyttedrottning i ÄFF.

2008 var det på nytt Malins målfarlighet som tog ÄFF uppåt i tabellen. Tretton mål och tredje titeln som intern skyttedrottning när ÄFF blev fyra i division 3. Ett nytt hederspris vid omröstningen om årets bästa spelare, en titel som i stor stil gick till tvillingsyster Sofie. 2009 var det så åter dags för ett historiskt kliv uppåt i seriesystemet för Ämterviks damer. Malin fortsatte att ha en dominerande roll i det lag som vann division 3 med åtta poängs marginal. Malin spelade åter samtliga 22 seriematcher, svarade för hela 23 mål med vilket hon vann hela seriens skytteliga och dessutom fick pris på Värmlands Fotbollsförbunds fotbollsgala som årets anfallare i Värmland. Nu var det också Malins tur att bli framröstad som bäste spelare i ÄFF.

2010 blev det så debut i division 2 för Malin och Ämterviks FF. Både Malin och ÄFF gjorde en otrolig stark vårsäsong och fanns länge och väl med uppe i toppen av tabellen. Hösten blev tyngre och lite kluvet blev det också för Malins del med spel i division 1 med Mallbackens IF, med vilka ÄFF hade ett samarbetsavtal med. ÄFF klarade sig dock med bred marginal kvar i tvåan och Malin hade åter varit lagets bäste målskytt med sina sex gjorda mål.

Det var ett ganska givet val att hösten 2010 välja in Malin Ahlberg i Ämterviks Hall of Fame på damsidan och hon är som 19-åring föreningens näst bäste målskytt genom tiderna på damsidan.

Sofie Ahlberg

Hall of Fames åttonde medlem debuterade som elvaåring i ÄFF 2002. Tillsammans med tvillingsyster Malin gjorde hon då en träningsmatch och året därpå blev det seriespelspremiär som tolvåring. Säsongen 2004 tog Sofie för sig ännu mer och gjorde sju seriematcher för Ämterviks damlag som då spelade i division 4. 2005 tog Sofie en helt ordinarie plats i laget och svarade för sitt första seriemål vilket följdes av ytterligare fyra den säsongen. Det allra första seriemålet kom i en oavgjord bortamatch mot Villastadens IF. ÄFF kom sexa och klarade sig kvar i fyran ännu ett år efter en fint genomförd höst. Sofie hade spelat femton seriematcher och även om hon oftast spelade mittfältare så hade hon även spelat tre matcher som målvakt.

2006 var det så dags för nästa kliv. Ämterviks damer vann division 4 och tog ett historiskt kliv uppåt i seriesystemet. Sofie spelade tolv seriematcher, gjorde fyra mål och hade en viktig roll på Ämterviks mittfält tillsammans med spelare som Anna Arnfeldt, Linn Ericsson och Kaisa Johansson.

Den första säsongen i division 3 hade en tung inledning och det tog sex matcher innan första segern kom. Sofie gjorde dock det första målet för ÄFF i division 3 hemma mot Fagerås BK. Till sist kom ÄFF sjua och hade tre lag bakom sig i tabellen vilket räckte till nytt kontrakt. Sofie spelade samtliga arton matcher och gjorde två mål. Sofie fick ett hederspris när hon kom på tredje plats i damlagets omröstning om bästa spelare. 2008 var så Sofies absoluta genombrottsår när hon spelade samtliga 22 seriematcher för det ÄFF som kom fyra i serien och hon var den dominerande spelaren på planen i stort sett varje match. Efter säsongen tilldelades hon såväl Tränarnas pris som Spelarnas pris. Ett seriemål blev det säsongen 2008. 2009 var det så åter dags för ett historiskt kliv uppåt i seriesystemet för Ämterviks damer. Sofie fortsatte att ha en dominerande roll i det lag som vann division 3 med åtta poängs marginal. Sofie spelade åter samtliga 22

seriematcher, svarade för sju mål och var nu dessutom lagkapten. Hon fick hederspris i omröstningen om bästa spelare men fick stå tillbaka för tvillingsystemen och skyttedrottningen Malin.

2010 blev det så debut i division 2 för lagkapten Sofie och Ämterviks FF. Både Sofie och ÄFF gjorde en otrolig stark vårsäsong och fanns länge och väl med uppe i toppen av tabellen. Hösten blev tyngre och lite klivet blev det också för Sofies del med spel i division 1 med Mallbackens IF, med vilka ÄFF hade ett samarbetsavtal med. ÄFF klarade sig dock med bred marginal kvar i tvåan och Sofie hade varit lagets klart bästa spelare sett över hela säsongen. Hon missade två matcher, gjorde tre seriemål och blev åter framröstad av lagkamraterna till bästa spelare.

Det var ett ganska givet val att hösten 2010 välja in Sofie Ahlberg i Ämterviks Hall of Fame på damsidan. Troligtvis kan vi även om tio eller tjugio år blicka bakåt och konstatera att Sofie varit Ämterviks bästa spelare på damsidan någonsin.

Emelie Berg

Hall of Fames nionde medlem debuterade redan som 13-åring 2004 och säsongen därpå fick hon verkligen vara med på allvar och kriga om platserna när Ämterviks damer hamnade i mitten av division 4- tabellen. I hemmamatchen mot Deje, som vanns med 5-1, gjorde Emelie sitt första mål i seriespel för ÄFF. Säsongen därefter blev en framgångsrik säsong för Ämterviks damer som tog det historiska klivet upp i trean efter en enda förlust under året. Emelie spelade de flesta matcherna från start och då oftast som mittback. Hon fick en betydande roll i laget och nu fick Emelie som 15-åring ta emot priset som årets bästa ungdomsspelare i ÄFF. Emelie visade redan här prov på stora ledaregenskaper även vid sidan av planen och fortsatte den tradition med tjejer som har lagt ned ett enormt arbete för Ämterviks damfotboll.

2007 och 2008 fortsatte Emelie att utvecklas precis som hela Ämterviks damlag och det blev hela tiden allt bättre spel i den högsta Värmlandsserien och ÄFF blev ett lag att allt mer räkna med. Emelie missade en match under två säsonger, spelade ganska lika fördelat försvarare som mittfältare och gjorde det med framgång. Första målet i division 3 kom 2008 när Råda besegrades hemma med 6-1.

2009 skrevs nästa kapitel i damlagets historia och givetvis tog Emelie plats även där. Emelie spelade nu mestadels högermittfältare när det på nytt blev serieseger och nytt avancemang högre upp i seriesystemet. Emelie gjorde några matcher även som högerback och noterades för spel i samtliga 22 matcher. Fyra mål gjorda blev Emelies facit när ÄFF vann division 3 med åtta poängs marginal. Emelie fortsatte bidra med sitt hårda, rejäla spel fyllt med en stor portion jävlaranama, när ÄFF gjorde en stark debutsäsong i tvåan och det var fortsatt på mitten hon spelade sina flesta minuter även säsongerna 2010 och 2011.

Emelie har när säsongen 2011 summeras spelat 129 av föreningens senaste 134 seriematcher på damsidan och vi räknar med att siffrorna fortsätter stiga. Emelie har nu bara fem spelare före sig i den maratontabell över spelade matcher i föreningen på damsidan och det redan som 20-åring.

Marie Olsson

Hall of Fames tionde medlem var den första i en klan att representera ÄFF. När vi med facit i hand tittar bakåt är det bara att konstatera att denna släkt varit en av de starkast bärande spelarna för damlaget. Hon är en av de mest karismatiska spelarna genom tiderna, som med en expressiv läggning gav tydliga och ljudliga uttryck för både glädje och ilska på planen.

En klassisk replik som väl fångar hennes humör och spontanitet är när hon mitt under en match, efter att som vanligt gett allt för laget, skriker till en kvinnlig supporter som gnällt hela matchen, "men spring själv då kärringjäväl".

En annan gång frågade hon sin dåvarande tränare under en bortamatch i Västanvik om han "rökte fjällluft" när han stod med sitt paket nikotinsvaga cigaretter.

Som nämnts ovan gav hon alltid 100 % för laget och hon var med sin löpstyrka väldigt nyttig. Detta i kombination med en fin inläggfot gjorde henne som klippt och skuren för en kant, antingen som yttermittfältare eller ytterback. Andra styrkor var att hon var duktig på huvudet och väldigt rivig. Sina knäproblem till trots var hon orädd för att gå in i närmkamper, något som hon skördade stora triumfer med när hon tog kommandot över sin kant.

Knäbekymren gjorde dock att det officiella antalet matcher stannade på 180. Antalet matcher där hon kan sägas ha varit ett stort bidrag för laget uppgår dock till långt över 200, eftersom hon alltid ställde upp vid sidan av när hon var skadad, med att stötta och mana på sina medspelare. Hon har även varit en av de mer betydelsefulla för sammanhållningen i laget genom åren, genom att vara drivande vid sociala aktiviteter och andra typer av sidosarrangemang. Hennes 17 seriemål genom åren trots att hon inte spelade forward, vittnar om att hon var en relativt målfarlig spelare och hon var definitivt en nyckelspelare på defensivt och offensivt.

Anna Olsson

Det är svårt att gå förbi ordet lojal när vi tänker på näste spelare, men det tycks å andra sidan vara ett släktdrag. Hon gjorde en av de mer speciella debuterna i damlagets historia, när hon följde med sin syster till en träningsmatch mot Fagerås våren 1994. Eftersom det var kort om folk fick hon som ett oskrivet blad för tränarna, utan att ha gjort en träning, hoppa in som ytterback och imponerade så mycket på ledarduon att hon därefter behöll den platsen resten av säsongen.

Frågan är om ens hon då anade att hon skulle bli en av de som spelat mest matcher i föreningens historia. Hon gjorde sin etthundra match 1998, firade 200 sju år senare och slutligen stannade det på 208. Det blev förvisso aldrig bokfört något mål framåt för spelarens räkning, men ack så många hon bidrog till att rädda bakåt. Det var den egna planhalvan som var hennes härad, där tog hon ett mycket stort ansvar för att förebygga och neutralisera motståndarattacker.

En annan av hennes styrkor var att hon ofta kunde utnyttja sitt temperament på ett föredömligt sätt. Eventuell ilska fick sällan chansen att ta överhanden på ett destruktivt sätt, istället hade hon förmågan att kanalisera den till egen energi, som gjorde att hon började jaga boll och motståndare än mer ettrigt och vägvinnande.

En ytterback får måhända sällan spela rollen som den mest spektakulära spelaren i laget, däremot går det inte att komma ifrån det faktum att denne Hall of Fame-medlem är en av damlagets mest betydelsefulla spelare genom åren. Hennes stora antal matcher och träningsnärvaro under så lång tid har bidragit till kontinuitet och trygghet. Att hon på detta sätt varit en brygga mellan olika årgångar av lag, gör henne till en av de främsta kulturbärarna i föreningen och en av dem historien har byggt omkring.

Maria Gunnarsson

Trots att hon inte är från Västra Ämtervik är Hall of Fames tolfte medlem en av dem som bäst symboliserar ett starkt föreningshjärta. Få personer har genom åren ansträngt sig lika mycket med att byta arbetstider för att komma loss till träningar och matcher som denna person.

Som spelare var hon så komplett att hon kunde användas på många olika platser, och flitigast förekom hon som målvakt, mittback eller forward. Trots det kan hon knappast karaktäriseras som hjälpgumma, utan hon var en stjärna i vilken roll hon än spelade. Hon var en säker, spänstig och orädd målvakt med snabba reflexer som spred lugn till utespelarna. Som mittback var hon hårdför, brytsäker och väldigt duktig på att glidackla. Något hon med eftertryck demonstrerade i en träningsmatch mot föreningens P78-lag 1993, där hon under andra halvlek tillsammans med sin mittbackskollega gång efter annan glidacklade några av herrlagets kommande stjärnor så att de flög som vantar och befann sig mer liggande än stående. Som aggressiv och konditionsstark forward kunde hon utnyttja sitt vassa skott, vilket var en av anledningarna till att hon blev intern skyttedrottning 1993 med 10 mål. Hon var duktig i positionsspelet, tuff i närkamperna och sin litenhet till trots väldigt duktig i huvudspelet, något som hon säkert har spänsten och timingen från det myckna målvaktsspelet att tacka för. Dessa ingredienser gjorde henne till en av de viktigaste kuggarna i de framgångsrika hörnvarianter som laget öste in mål med under åren 1993 och 1994.

Hon värvades till föreningen 1992 och blev direkt en ledarfigur både på och utanför planen. Redan första året tog hon hem pris genom att lagkamraterna röstade fram henne som bäste spelare, något de även gjorde 1993 och 1997. Bland övriga individuella utmärkelser, kan nämnas att hon utsågs till Årets Ros 1995 och 1997 även fick tränarnas pris som bäste spelare. Efter den aktiva A-lagskarriären har följt många matcher och mål i 7-mannalaget. Det blev även en liten minicomeback i A-laget med tre matcher på hösten 2016, i det lag som vann division 2. Hennes inställning och grundläggande fotbollskompetens gjorde att tränarna inte behövde vara oroliga för om hon skulle kunna hävda sig på den nivån, trots att hon då hunnit passera 40 med några år. Det blev till slut mer än 150 matcher och 15 mål för denne spelare som inte gnällde i onödan.

Jenny Sättermon

En 18-åring spelare som tillsammans med en kvartett andra spelare anslöt från Mallbackens IF inför säsongen 1996. ÄFF tog ett omtag i division 5 och Jenny blev en av lagets mest värdefulla spelare direkt. ÄFF gick en tuff kamp med Grums IK och till sist tog båda lagen klivet upp i division 4. Hon debuterade borta mot Älgå SK där det blev seger med 6-0 och redan i omgång 2 kom första målet i seriespel hemma mot

Silleruds IF. Det blev en fantastisk säsong för laget och nyförvärvet hade visat sina kvaliteter, svarat för sex mål och tilldelades tränarens pris efter avslutad säsong.

Under de kommande tre säsongerna var Jenny lagets viktigaste spelare och den som hela tiden garanterade en hög nivå när laget stabiliserade sig i division 4. Hon bidrog med kraft och finess i offensiva spelet där hennes snitt blev tio gjorda mål per säsong med toppnoteringen 12 från 1999. Det var hårt arbete, kraftfulla genombrytningar, kreativt passningsspel och hög kvalitet i en offensiv roll där hon hjälpte laget att bli sexa, femma och femma i seriespelet under decenniets avslutande säsonger. Jenny utsågs av lagkamraterna till bästa spelare 1997 och 1998 vilket är det verkliga beviset på hennes betydelse för laget.

ÄFF tvingades till ett uppehåll 2000 men efter spel i en annan förening var hon tillbaka med besked under 2001. Laget och föreningen inledde sin resa uppåt och i riktning mot en ljus framtid och Jenny Sättermon valdes till bästa spelare för tredje gången och tog hem titeln som skyttedrottning. 2002 innebar en annan resa och att Jenny såg sig om i världen men på hösten var hon tillbaka med fem gjorda mål på lika många matcher. Säsongen 2004 blev hennes sista som spelare hos Ämterviks FF i division 4 när det blev 13 seriematcher och hennes sista av 43 mål i seriespel gjorde hon borta mot Filipstads FF. Jenny har under totalt sju säsonger visat sin stora betydelse för ÄFF med sitt spel, utmärkelser och lovord från tränare och lagkamrater. En ledartyp och profil som välkomnas in som Hall of Fames trettonde medlem hos Ämterviks FF.

Johanna Åslund

18 mars 2006 gjorde 12-åriga Johanna sin första seniormatch för ÄFF borta mot Kronans DFK när laget vann med 2-0. Det blev ytterligare två matcher under 2006-2007 men fokus låg hos de två ungdomslag hon representerade, Ämterviks FF P94 och Mallbackens IF F93-94. Säsongen 2008 kom hennes riktiga genombrott på seniornivå när hon spelade 16 seriematcher för ÄFF i division 3. Debuten i seriespel blev i premiäromgången som yttermittfältare när ÄFF besegrade Eda IF på bortaplan med 6-0. Efter säsongen valdes hon till årets överraskning och tilldelades priset som bästa ungdomsspelare i föreningen.

Under säsongerna 2009-2011 var Johanna en viktig del av det ÄFF som tog klivet upp för två säsonger i division 2 och den sista säsongen var hon dessutom lagkapten endast 17 år gammal. Borta mot Eda IF 2009 gjorde hon sitt första mål i seriespel och den lovande ÄFF-produkten tog hela tiden nya kliv i utvecklingen. I sin roll som innermittfältare kunde den spelskickliga och passningssäkra tonåringen ta för sig på ett imponerande sätt i division 2. Att hon blev aktuell för en högre nivå än tvåan när ÄFF degraderades var givet. Valet föll på Mallbackens IF där det blev spel under åren 2012-2014 och allsvensk debut våren 2013.

Efter en säsong med QBIK i Elitettan 2015 vände Johanna hem till moderklubben och var med när ÄFF vann division 2 och tog ett historiskt kliv upp till landets tredje högsta nivå. Hon tog plats som mittback och med sitt otroligt fina spelsinne och placeringsförmåga skapade hon en trygghet för lagets försvarsspel. Bästa spelare 2011 och tränarnas pris 2016 är betydande utmärkelser för en av föreningens mest imponerande glädjespridare och bästa fotbollsspelare. Hon var dessutom föreningens blott fjärde kassör under många säsonger och Johanna Åslund är en profil med otroligt

stor betydelse för laget och föreningen som vi välkomnar in som medlem nummer 14 i Ämterviks FF Hall of Fame.

Linda Forsgren

Inför säsongen 2002 presenterades ett riktigt betydelsefullt nyförvärv och en föreningsprofil som visade sig bli viktig för damlagets fina utveckling under det decenniet. Linda Forsgren hade meriter från spel i division 1 med Mallbackens IF och visade direkt sin klass och sitt intelligenta spel på Lövviksvallen. Hon tog inledningsvis plats i laget som ytterback, klev in som mittback efter våren och i slutet av säsongen 2002 blev det mer och mer spel på det centrala mittfältet. Det blev samtliga 16 seriematcher och fem gjorda mål under debutsäsongen för henne när ÄFF tog klivet upp i division 4 inför 2003.

Hennes frisparkar och hörnor var ett anfallsvapen som ÄFF hade stor nytta av. Lindas tillslag med högerfoten var fantastiskt bra och det har blivit några riktigt läckra mål efter avslut från längre distans under hennes sex säsonger i föreningen. Hon tilldelades tränarens pris efter debutsäsongen och hade visat sin kvalité som fotbollsspelare och betydelsefull lagspelare. De kommande säsongerna stabiliserade sig laget i division 4 och det var oftast i backlinjen som Linda bidrog på planen. Hon missade en seriematch under sina fyra första säsonger och spelarna utsåg henne till bästa spelare 2003 och 2004.

2005 fick hon rollen som vänsterback i en rutinerad backlinje som bidrog till att de yngre offensiva spelarna hos ÄFF kunde utvecklas individuellt på ett otroligt sätt. Linda och hennes medspelare i fyrbackslinjen gav stabilitet vilket tog laget till nya nivåer. 2006 tog laget en överlägsen serieseger med tolv poängs marginal och kunde för första gången ta klivet upp i division 3. Hon avslutade spelarkarriären med säsongen 2007 där det blev tre seriematcher och den allra sista blev hemma mot Bråtens IK. Efter sex fina säsonger som spelare och hennes otroliga betydelse för damlagets verksamhet och utveckling är det en välförtjänt plats som medlem nummer 15 i Ämterviks FF Hall of Fame.